

A.

tatis inhabitare. Statimque vox patris

ibid.: conplacui' acsi diceret: 'Iste est, super quem Spiritus sanctus in specie columbae descendit, et filius est et dilectus est et meus est et hic est, quem Spiritus sanctus proprium esse meum filium singulariter demonstravit' Et rursus

col. 1026 *A*: stulti in his erratis, quae allegorica sunt silva condensa et umbrosis phalerum enigmatibus obvoluta

col. 1026 *C*: numquam verus desiit esse filius. Quodsi iuxta vestram vesaniam hoc putatis advocatum esse quod et adoptatum, confitemini .

col. 1028 *E*: Instante autem lineae iacentis primordio punctique circumfusa numeri quadratura, quique secari vel non secari possunt
(*cfr. Madrisi, Opera Paulini* 13).

col. 1029 *A*: ut unum sine altero nihil possit et alterum sine altero plenam non possit humanam monstrare naturam.

col. 1030 *E*: Elipandum namque et Felicem . . . a consortio catholicorum perpetua animadversione eliminare decernimus et a graemio orthodoxae ecclesiae censemus alienos. Optamus tamen et omni adnisiu mentis inmensae pietatis boni pastoris, qui animam posuit pro ovibus suis et neminem vult perire, clementiam inprecamur, ut perfidiae relicto errore ad viam veritatis, quae Christus est, ipso redeant perducente, quatenus in sinu matris ecclesiae dilectionis suscepti amplexu, tranquilla suaviter fidaei pace quiescentes, largissima sugant ubera pietatis Dei ac per hoc perpetuae felicitatis gaudia, gratia Dei, quae pro omnibus mortem gustavit, largiente, sine fine valeant adipisci. Eos autem (etiam) .

B.

complacuit'. Et rursus .

stulti in his erratis, quae allegorica sunt silva condensa et umbrosa.

numquam verus desiit esse Deus
Confitemini

Instante autem lineae iacentis primordio punctique circumfusa numeri quadratura, quique segregari vel non segregari possunt . .

ut unum sine altero nihil possit in humana constare natura (humanam constare naturam).

Elipandum namque et Felicem . .
a consortio catholicorum perpetua animadversione eliminare decerno et a gremio sanctae matris ecclesiae censeo alienos. Eos etiam . .

Die Vergleichung beider Recensionen ergiebt Folgendes. A ist umfangreicher als B; sein Wortlaut hat in B hin und wieder stilistische Aenderungen erfahren. Von wesentlicher Bedeutung aber ist viererlei: die Ueberschrift von A hat in der zweiten Recension einer Invocation Platz gemacht; an die Stelle des neben Paulinus genannten Erzbischofs Petrus von Mailand (784 — 803)